

OKRAJNI LJUDSKI ODBOR

7. SEJA ZBORA PROIZVAJALCEV OLO
DNE 12. JUNIJA 1956

Seji so prisostvovali poleg članov zbora proizvajalcev OLO tudi člani plenuma Okrajnega sindikalnega sveta. Na dnevnem redu sta bili naslednji točki:

1. Poročilo Komisije za plače,
2. Potrditev zaključnih računov gospodarskim organizacijam za leto 1955.

Odbornik Franc Plazar, predsednik zbora proizvajalcev je predlagal, da predseduje seji pri 1. točki dnevnega reda odbornik OLO Lojze Ocepek kot predsednik Okrajnega sindikalnega sveta. Tov. Franc Plazar, predsednik Komisije za plače pa je podal naslednje

I. POROČILO

KOMISIJE ZA PLAČE.

Ko obravnavamo delo Komisije za plače, moramo razpravljati neposredno tudi o plačnem sistemu kot enem od najvažnejših faktorjev za povečanje produktivnosti dela. Iz podatkov, katere imamo na razpolago o izvršenih planskih nalogah v letu 1955, lahko ugotovljamo, da sta proizvodnja in produktivnost dela v našem okraju porasla in lahko trdim, da je k temu doprinesel tudi stimulativen način nagrajevanja. Na področju mesta Ljubljane je bilo predvideno povečanje skupnega družbenega prihoda v odnosu na leto 1955 za 10 % in so bila ta predvidevanja izvršena s 119 %. Pozitivni pokazatelj je tudi v tem, da delovna sila ni bila v prekomernem porastu in da so podjetja v tarifnih pravilnikih in svojih proizvodnih planih predvidevala več delovne sile kot pa je bila realizirana. V tarifnih pravilnikih so podjetja predvidevala skupaj 65.362 zaposlenih, stvarna zasedba pa je bila 58.880.

Razpravljali smo tudi s 45 podjetji, ki predstavljajo večino zaposlenih v industriji in ugotovili, da je v industrijskih podjetjih produktivnost porasla za 3 do 4 %. V teh podjetjih je število zaposlenih poraslo za 12 %, vrednost proizvodnje pa za 22 % (večja vrednost je dosežena delno s povišanjem cen. Prav iz teh razlogov in nujnosti, da edino produk. dela lahko daje boljši življenjski standard, tudi letošnji družbeni plan OLO predvideva nadaljni porast produktivnosti dela, tako da je predvideni družbeni plan nam pram realizirani proizvodnji leta 1955 povečan za 9 %, povišanje delovne sile pa samo za 3 %. Računamo, da bodo podjetja ta predvidevanja ostvarila, saj možnosti za to obstajajo, predvsem v pogledu nadaljnega izboljšanja organizacije dela,

tehnološkega procesa in plačnega sistema. V podedjnih obstojajo še možnosti uvajanja dela po učinku kot bo to razvidno iz nadaljnega poročila. Zelel bi samo poudariti, da bi prav zbor proizvajalcev moral obravnavati vprašanje produktivnosti dela in se s tem tudi bolj poglobljati v izvajanje plačnega sistema, tako da bi se vsa pozitivna določila tudi uveljavila.

Komisija za plače je imela veliko pomoč od strani Okrajnega sindikalnega sveta in le s skupnimi naporii so se mogli več ali manj uspešno reševati problemi s področja nagrajevanja, ti problemi pa vsekakor niso majhni.

V svojem poročilu bi zato želel, da nekatere podatke in probleme posebej poudarim. Kar zadeva delo komisije za plače, moram takoj v začetku omeniti, da je bilo njeno delo tudi iz tehničnih razlogov oteženo. Komisija za plače, kljub temu, da je delovala kot kolektivno operativno telo in kljub temu, da je vključevala za reševanje tekočih problemov večje število strokovnjakov, ni bila v stanju zadovoljiti vsem nalogam. Prva pomanjkljivost je bila v tem, da komisija za plače nima dovolj strokovnega aparata. Posli tajnika komisije so bili opravljeni honorarno, od ostalih uslužbencev pa ima samo statističarja in administratorja. Tak sestav je nepopoln ter bo potrebno, da komisija dobi poleg tajnika (ki je sedaj imenovan) še enega ekonomista in pravnika, ki bi se ukvarjala s študijsko oceno in proučevala predvsem organizacijo dela, nagrajevanje po učinku dela in premijskem sistemu. Naloge, katere so postavljene z novimi navodili, zahtevajo od komisije za plače študijsko obdelavo plačilne politike, če hočemo zadovoljiti namen dela in nuditi strokovno pomoč podjetjem. Poleg tega ni bilo rešeno še vprašanje prostorov, saj je delala Komisija za plače v sobi, kjer so bili trije različni referati. Kljub temu pa je komisija v danih možnostih zadostila vsem najvažnejšim nalogam, pač po svojih strokovnih sposobnostih in v skladu z danimi zakoni možnostmi.

Sedanji plačilni sistem, ki je sorazmerno kratek čas v veljavi, je vsekakor eden od najboljših, kar smo jih doslej imeli. Sistem plač po tarifnem pravilniku v letu 1955 je odpravil bistvene hibe, ker omogoča nagrajevanje po učinku dela in uvaja premije za prihranke na materialu in drugih proizvod-

nihih stroških, za boljše kakovost, za boljše organizacijo dela in za racionalizacijo. Plače za delo po učinku se kot družbeno priznani izdatki uvrstijo v stroške lastne cene. Dobiček se obravnava ločeno od plač. Po instrumentih, katere je imel OLO v letu 1955, je bil dobiček limitiran s 15 % na plače po tarifnem pravilniku, pač v cilju stabilizacije cen, da ne bi podjetja zviševala cene svojih proizvodov in s tem pridobivala večji dobiček za plače. Sedaj veljavni sistem je v pogledu nagrajevanja proizvajalcev pozitiven, vendar ima tudi svoje slabosti. Predvsem je bilo veliko negotovanja ob sestavljanju, ker si je za sestavo tarifnih pravilnikov vzelo obračunske plače iz leta 1954. S tem se je zadržal še naprej sistem enakih plač za različno delo, oz. ista plača za različno normo. Za podjetja, ki so v letu 1954 vztrajala pri normah, se je nivo plač celo znižal. Obračun v podjetju je z nagrajevanjem dela po učinku, s premijami in participacijo na dobičku v glavnem stimulatивно rešen, pomanjkljiv pa je obračun podjetja do skupnosti, ker nivo plač, premij in deleža podjetja na dobičku v glavnem ne zavisi od doseženega dohodka. Podjetja, ki povečujejo produktivnost dela, ne dobivajo ustrezajoče stimulacije za to povečanje produktivnosti. Zagotavljanje plač pred delitvijo dobička oz. obdavčitvijo dobička favorizira podjetja, ne glede na produktivnost dela in efekt gospodarjenja. Podjetje lahko povečuje stroške, pa so mu kljub temu zagotovljene polne plače, in sicer toliko časa, dokler ustvarja minimalni dobiček. Iz primerjave produk. dela in izplačanih plač, katero je naredila Komisija za plače kot poročilo v mesecu avgustu 1955, smo ugotovili, da so mnoga podjetja za manjšo storilnost dela prejela večje plače in obračun za večjo storilnost manjše plače.

Izdelava tarifnih pravilnikov, ki je morala izhajati iz osnove kvalifikacijskega sestava iz leta 1954, je brez dvoma povzročila neenakost med podjetji, kar povzroča precejšnje fluktuacije (predvsem v kovinski industriji, zunanji trgovini, grosistični trgovini itd.). Čimprej bo potrebno doseči realnejša merila za formiranje sklada plač in to v tem smislu, da se povečana storilnost tudi materialno stimulira. Sedaj je v proučevanju več sistemov z namenom, da se doseže bolj stimulativen sistem nagrajevanja. Praktično se že

preizkuša predlog sindikatov Jugoslavije, ki predlagajo nagrajevanje po enoti proizvodnje, za kar se mnogi kolektivi navdušujejo.

Kljub vsem pomanjkljivostim in željam za pridobitev boljšega sistema nagrajevanja pa ugotovljamo, da sedaj veljavni sistem še v mnogih podjetjih ni izveden in tudi ni prilagojen vsem pozitivnim možnostim, ki v podjetjih obstajajo. Tu mislim predvsem na zelo pozitivna določila in možnosti nagrajevanja po učinku, uvedbe premij ter tudi postavljanja realnejših razponov med posameznimi delovnimi mesti. V podjetjih so zelo redki primeri, da bi se le-ta strokovno bavila z organizacijo dela in s tem tudi neposredno z nagrajevanjem. Večja podjetja so sicer začela z načrtnim zasledovanjem gibanja plač in analitsko ocenjevati delovna mesta po točkovnem sistemu, vendar so to šele začetki. Plačilni sistem kot eden od najvažnejših faktorjev za povečanje storilnosti dela zasluži vsekakor več prizadevanja in proučevanja prav v podjetjih in bi tako marsikatero, danes še opravilno, negotovanje odpadlo, če ne bi podjetja valila vse krivde na sistem in predpise in seveda tudi na komisijo za plače, če bi se le-ta nekoliko bolj poglobljala v urejevanje problemov nagrajevanja, v urejevanje problemov znotraj podjetij. Konkretno nam potrjuje, da je n. pr. že izdelava tarifnih pravilnikov bila v nekaterih podjetjih tako površna in pokazala nepoznavanje ali pa neupoštevanje predpisov, zaradi česar so bili mnogi tarifni pravilniki vrnjeni po tri do štirikrat. Tudi izplačevanje plač po tarifnih pravilnikih ni bilo povsod pravilno ter smo v mnogih kolektivih ugotovili, da se le-ti niso popolnoma pridrževali potrdjenih tarifnih pravilnikov in s tem kršili zakonitost. Tak odnos je tudi potencial nepravilne zahteve in želje; porajale so se tendence uravnolovke, pri tem pa se je zanamajalo nagrajevanje dela po učinku, kakor tudi uvedba premijskega nagrajevanja. Zato bi predlagal, naj bi vsa večja podjetja uvedla biroje za organizacijo dela, službo normiranja in da skratka notranjemu sistemu nagrajevanja posvetijo več pozornosti. Brez določenih podatkov, normativov itd. je vsekakor težko uvesti norme, še teže pa premijsko nagrajevanje. S tem, da se premapo pristopa k reševanju teh problemov, delamo krivico dobrim delavcem, ki bi na ta način lahko dosegali realnejše zaslužke.

Uvedba dela po učinku, nam jasno potrjuje to trditve, saj je izvršeno v območju OLO samo 37,5 % efektivnih delovnih ur po učinku dela. Pričakovali

smo znaten porast uvedbe dela po učinku v gradbeništvu (samo 36,6%), v živilski industriji samo 19,9 %, v kemični 26,6 %, v predelavi nekovin 35 % itd., kar nam jasno potrjuje, da še zdaleka nismo dosegli tistega rezultata, ki je možen. Podjetja se izgovarjajo, češ da nimajo konstantnih surovin, da bo s tem trpela njihova kvaliteta, da nimajo za to primernih pokazateljev itd. Pri tem pa ne pomislijo, da s tem stagnirajo porast proizvodnje in tudi plače zaradi tega niso realne. Najvišji odstotek plačevanja dela po učinku izkazuje grafična industrija in to 78 % glede na to, da so uvedli kolektivne norme. K normam v grafični industriji je komisija za plače že dala pripombe in se sedaj skupno z Združenjem grafičnih podjetij proučuje, da se norme uvedejo in postavijo na realnejšo osnovo. Kolektivna norma za podjetje kot celoto ni pravilna in za posameznika ali skupino celo krivična. Nadalje ugotovljamo, da v podjetjih še niso povsod izdelali cenikov o normah in da so osnove za izračun učinka v nasprotju z določili tarifnih pravilnikov. Zaradi nerealnosti in tudi zaradi zelo različnega izkazovanja prekoračb norm je komisija za plače zahtevala revizijo norm v 47 podjetjih. Revizija norm je bila postavljena predvsem z namenom, da bi podjetja opravili, oz. povedala, zakaj tako visoki odstotki prekoračevanja norm; s tem naj bi dokazala, da je v določenem sorazmerju porasla tudi produktivnost. To revizijo so nekatera podjetja nepravilno razumela in so izvršila avtomatsko povišanje norm, nekaterim podjetjem pa smo prekoračbo norm priznali z ozirom na uspeh, ki so ga dosegla v proizvodnji. Zasledovanje dela po učinku in sploh gibanje plače po obrazcu N je pomanjkljivo glede na to, da iz njih ni razvidna tudi realizirana proizvodnja oziroma produktivnost dela. O realnosti norm je sicer težko govoriti, in sicer z ozirom na to, da ni primerjave o višini norm med posameznimi podjetji. Ugovorniki pa smo morali, da so podjetja delavcem zelo napačno tolmačila predpise, češ da norm ne smejo presegati za več kot 10 %, oziroma da jih morajo revidirati, v primeru, da je ta odstotek presežen. Tako nepoznavanje predpisov smo zasledili v nekaterih kolektivih, kar je seveda popolnoma porušilo interes delavcev za povečanje produktivnosti dela. V pogledu ugotavljanja realnosti in vsklajevanja norm je ena najvažnejših nalog komisije za plače predvsem v tem, da bi morala podjetjem nuditi več pomoči predvsem strokovna znanja.

Premijski sistem, ki je bil do nedavnega skoraj nepoznan delovnim kolektivom in čeprav še ni uveden v mnogih kolektivih, saj je to višja oblika nagrajevanja dela, katere osnova pa

mora biti vedno ekonomski uspeh. Premijske pravilnike je sicer izdelalo 157 podjetij, vendar so še zelo neobdelani in ker vsa podjetja niso ustvarila znižanja PIC, premij niso izplačevala. Ob sprejemanju tarifnih pravilnikov je komisija za plače zahtevala, da se izloči do 20 odstotkov dobička za premije, vendar teh določil niso uporabljala vsa podjetja. Iz dela dobička je bilo do konca leta 1955 izplačano za premije 18.147.000 dinarjev, medtem ko je bilo dobička izplačanega v višini 146.148.000 dinarjev. Ta izračun pa še ni dokončen in sicer glede na to, da vsa podjetja dobička niso delila mesečno, niti trimesečno, ampak pretežno polletno in ob zaključku bilance, tako da bo odnos izplačanih premij iz dela dobička napram celotnemu dobičku dokaj nizak. Za izdelavo premijskih pravilnikov podjetja nimajo dovolj jasnih pokazateljev in zaradi tega tudi niso dosegli zaželenih uspehi. Z novimi predpisi je uvedba premij obvezna. Komisija za plače že dela na tem, da se pregledujejo novi osnutki premijskih pravilnikov. Predvsem ugotavljamo, da podjetja nekoliko preveč komplicirajo izdelavo premijskih pravilnikov, preveč se iščejo razni osnutki, premalo pa bazirajo na svoji lastni evidenci stanja in na lastnih merilih, kateri so še prav gotovo pomanjkljivi, in sicer glede na to, da celo organizacija dela in zasledovanje te v podjetjih še ni izvedeno. Nekatera podjetja gredo iz ene skrajnosti v drugo in žele premirati vse, od prvega do zadnjega (tekstilna), drugod pa samo vodilno osebo. Premije naj se uvajajo predvsem tam, kjer se da ugotavljati ekonomski izračun in na tistih delovnih mestih, ki predstavljajo grlo proizvodnje. Predvsem bodo premirali mojstri, tehnično osebje, predelavci itd., uvajati pa je potrebno tudi premije ali nagrade za določeni prihranek ali za manjšo racionalizacijo, tako da se doseže splošni interes zaposlenih pri znižanju materialnih stroškov in povečanju produktivnosti dela. V izvajanju premijskega sistema je potrebna neposredna pomoč kolektivom, hkrati pa je potrebno, da delovni kolektivi uvedejo potrebno evidenco in da tudi pravilno tolmačijo kolektivom potrebo uvajanja premijskega sistema. Prav gotovo pa bo potrebno v tej zvezi spremeniti tudi določila za pridobivanje sredstev za premije, katere bi po mojem mišljenju morale bremeniti redne stroke. V kolektivih, kjer premijski sistem izvajajo, ugotavljamo primitivne rezultate, delovno disciplino, storilnost in splošno varčevanje, ki je v takih podjetjih poraslo v primerjavi s tistimi, ki nimajo uvedenega premijskega sistema (Industrija papirja, tekstilna industrija, usnjarska itd.). Smatram, da ni prav, da podjetja čakajo na razne osnutke, katerih je že precej, ampak da takoj pristopijo k uvajanju premij, naloga komisije za plače okraja pa naj bo, da podjetjem pri tem nudi vso potrebno pomoč, da zasleduje sistem premij v praksi in v primeru ugotovljenih nepravilnosti zahteva popravke.

Glede gibanja delovne sile je ugotovljeno, da ni v nenormalnem porastu in da doseđanja sistem ni povzročal povečanja delovnih mest, opazno pa je, da povzročajo plače iz dela dobička. Kolikor gre za nova delovna mesta, jih komisija sicer obravnava. V podjetjih prihaja do novih nesorazmerij med posameznimi delovnimi mesti glede na to, da le-ta predvidevajo za rovoustanovljena mesta boljše plače po splošni oceni starih delovnih mest in da so le-ta v nesorazmerju z delovnimi mesti, ki jih uvajajo na novo. Prav zaradi tega je velike važnosti, da podjetja pristopijo k analitski in povprečju višje od industrije. V obrti znašajo 50,8 din in če upoštevamo, da v obrti delajo pretežno visokokvalificirani in kvalificirani delavci, potem individualne plače niso visoke. Slična je situacija v trgovini. V trgovini je poseben problem še v tem, da je med posameznimi delovnimi mesti prevelika razlika, kljub prizadevanju komisije za plače, da se ti odnosni vskladijo, vendar zaradi takratnih predpisov ni bilo možno napraviti enotne nomenklature in kvalifikacije delovnih mest za trgovino. Sedanj izpremenjeni sistem za notranjo trgovino je pobiljšal situacijo, ker se formirajo plače od prometa ter tarifne postavke služijo kot osnova za izračun. Nerešeno pa je še vprašanje zunanje trgovine, ki ma določeni enak način nagrajevanja kot industrija in so plače zaradi kvalifikacijske strukture nizke in je prav zaradi tega težko dobiti odgovarjajoč kvaliteten kader v to zelo važno gospodarsko panogo.

Spremenjeni obračun plač imamo tudi v kmetijstvu, vendar pa bodo morala tudi kmetijska posestva stremeti za tem in težiti k temu, da bodo uvajala še več dela po učinku, najugodnejši pa bi bil zanje sistem formiranja plač od pridelkov.

Komisija za plače daje mnogo dela tudi stalno spreminjanje predpisov in dodatnih tolmačenj. Sedaj se dela na določilih meril

delovnih mest, opazno pa je, da povzročajo plače iz dela dobička. Kolikor gre za nova delovna mesta, jih komisija sicer obravnava. V podjetjih prihaja do novih nesorazmerij med posameznimi delovnimi mesti glede na to, da le-ta predvidevajo za rovoustanovljena mesta boljše plače po splošni oceni starih delovnih mest in da so le-ta v nesorazmerju z delovnimi mesti, ki jih uvajajo na novo. Prav zaradi tega je velike važnosti, da podjetja pristopijo k analitski in povprečju višje od industrije. V obrti znašajo 50,8 din in če upoštevamo, da v obrti delajo pretežno visokokvalificirani in kvalificirani delavci, potem individualne plače niso visoke. Slična je situacija v trgovini. V trgovini je poseben problem še v tem, da je med posameznimi delovnimi mesti prevelika razlika, kljub prizadevanju komisije za plače, da se ti odnosni vskladijo, vendar zaradi takratnih predpisov ni bilo možno napraviti enotne nomenklature in kvalifikacije delovnih mest za trgovino. Sedanj izpremenjeni sistem za notranjo trgovino je pobiljšal situacijo, ker se formirajo plače od prometa ter tarifne postavke služijo kot osnova za izračun. Nerešeno pa je še vprašanje zunanje trgovine, ki ma določeni enak način nagrajevanja kot industrija in so plače zaradi kvalifikacijske strukture nizke in je prav zaradi tega težko dobiti odgovarjajoč kvaliteten kader v to zelo važno gospodarsko panogo.

Spremenjeni obračun plač imamo tudi v kmetijstvu, vendar pa bodo morala tudi kmetijska posestva stremeti za tem in težiti k temu, da bodo uvajala še več dela po učinku, najugodnejši pa bi bil zanje sistem formiranja plač od pridelkov.

Komisija za plače daje mnogo dela tudi stalno spreminjanje predpisov in dodatnih tolmačenj. Sedaj se dela na določilih meril

delovnih mest, opazno pa je, da povzročajo plače iz dela dobička. Kolikor gre za nova delovna mesta, jih komisija sicer obravnava. V podjetjih prihaja do novih nesorazmerij med posameznimi delovnimi mesti glede na to, da le-ta predvidevajo za rovoustanovljena mesta boljše plače po splošni oceni starih delovnih mest in da so le-ta v nesorazmerju z delovnimi mesti, ki jih uvajajo na novo. Prav zaradi tega je velike važnosti, da podjetja pristopijo k analitski in povprečju višje od industrije. V obrti znašajo 50,8 din in če upoštevamo, da v obrti delajo pretežno visokokvalificirani in kvalificirani delavci, potem individualne plače niso visoke. Slična je situacija v trgovini. V trgovini je poseben problem še v tem, da je med posameznimi delovnimi mesti prevelika razlika, kljub prizadevanju komisije za plače, da se ti odnosni vskladijo, vendar zaradi takratnih predpisov ni bilo možno napraviti enotne nomenklature in kvalifikacije delovnih mest za trgovino. Sedanj izpremenjeni sistem za notranjo trgovino je pobiljšal situacijo, ker se formirajo plače od prometa ter tarifne postavke služijo kot osnova za izračun. Nerešeno pa je še vprašanje zunanje trgovine, ki ma določeni enak način nagrajevanja kot industrija in so plače zaradi kvalifikacijske strukture nizke in je prav zaradi tega težko dobiti odgovarjajoč kvaliteten kader v to zelo važno gospodarsko panogo.

Spremenjeni obračun plač imamo tudi v kmetijstvu, vendar pa bodo morala tudi kmetijska posestva stremeti za tem in težiti k temu, da bodo uvajala še več dela po učinku, najugodnejši pa bi bil zanje sistem formiranja plač od pridelkov.

Komisija za plače daje mnogo dela tudi stalno spreminjanje predpisov in dodatnih tolmačenj. Sedaj se dela na določilih meril

za tarifne postavke, ki so v razponu, kar bo zopet povzročilo nesorazmerje med podjetji, ki niso predvidela plač v razponu, nasproti onim, katerih tarifne postavke so se ujemale maksimalne z dovoljenim nivojem.

Za uspešno nadaljnje delo komisije za plače smatram, da bo potrebna večja pomoč s strani članov našega zbora proizvajalcev, ki naj bi v delovnih kolektivih angažirali organe samoupravljanja za bolj načrtno in bolj pravilno izvajanje nagrajevanja dela po učinku znotraj samega podjetja.

Komisija za plače OLO naj poleg svojih tekočih nalog usmeri težišče dela predvsem v to:

- 1) da proučuje in daje predloge za izpopolnitev sedanjega sistema in da se čuva zakonitost sedaj veljavnih pravilnikov;
- 2) izdelovanje premijskih pravilnikov je treba pospešiti;
- 3) doseči je potrebno, da se število delovnih mest, plačanih po učinku dela poveča, ker le-to pravilno stimulira proizvajalca;
- 4) forsirati je, da podjetja, predvsem ona s serijsko proizvodnjo, pristopijo k analitski oceni delovnih mest in sicer po točkovnem sistemu. V to svrhu je potrebno odgovarjajoče sodelovanje podjetij ene panoge v okviru svojih strokovnih združenj;
- 5) v vseh večjih podjetjih naj se uvedejo službe organizacije dela;
- 6) z ozirom na dejstvo in sedanje stanje aparata komisije za plače in na zelo odgovorne naloge, katere ima komisija, je nujno potrebno povečati število članov komisije, in sicer z novimi strokovnimi močmi.

O poročilu so razpravljali poleg članov zbora proizvajalcev tudi člani plenuma Okrajnega sindikalnega sveta. Razvila se je živahna razprava. Razpravljali so: Pančur Franc, Borštnik Franc, Jager Jože, Marinc Kamilo, Curk Ivan, Vonta Jože, Majcen Franc, Vrhunc Viljem, I. Ota, Ocepelj Lojze, Marinček Ciril, Kostjukovskij Georgij in Franc Plazar.

Poročilo z vsemi predlogi je bilo soglasno sprejeto. Dalje je bil sprejet sklep o sklicanju zbora volivcev po delovnih kolektivih, na katerih naj člani zbora proizvajalcev obravnavajo vse probleme, ki so bili podani v poročilu.

- 2. POTRDI TE V ZAKLJUČNIH RAČUNOV GOSPODARSKIH ORGANIZACIJ**
- Odbornik Jože Gasparič je v imenu Komisije za potrjevanje zaključnih računov predlagal zboru, da potrdi zaključne račune za leto 1955 naslednjih gospodarskih organizacij:
- 1. Industrija:**
 - »Dežnik«, Ljubljana;
 - Predilnica Litija;
 - Lesna industrija »Hrušica«, Logatec;
 - Tovarna usnja, Kamnik;
 - Tovarna mesnih izdelkov, Ljubljana;
 - »Minostroje«, Domžale;
 - Tovarna barv »JUB«, Domžale;
 - Lesna industrija Polhovgradec;
 - »Elektro Ljubljana-mesto«;
 - Nesno industrijsko podjetje Ljubljana.
 - 2. Trgovina:**
 - »Standard-Union«;
 - »Tehno-impex«;
 - »Gruda«, export-import;
 - »Mladinska knjiga«;
 - »Jugo-tekstil«;
 - »Elektro-nabava«;
 - »Steklo-export«;
 - »Opremo-tehna«;
 - »Export-projekt«;
 - »Les«;
 - »Veblagovnica NA-MA«.
 - 3. Obrtna podjetja:**
 - »Sčevljarna«;
 - Slaščičarna in pekarna Ledina;
 - »Remont«, Vrhnika;
 - »Agrotehnika«, Ivančna gorica;
 - Pušarsko podjetje »Jelen«;
 - »Elektro-žaga«, Nova vas;
 - »Udarnik«;
 - Sodarska zadruga Tacen;
 - Gradbeno podjetje »Trnovo«.
 - 4. Gostinska podjetja:**
 - »Pri lovcu«, Ljubljana;
 - Gostinsko podjetje Gor. Logatec.
 - 5. Gradbeništvo:**
 - Biro za lesno industrijo, Ljubljana.
 - 6. Kmetijstvo:**
 - Kmetijsko posestvo Jesenkovo;
 - Kmetij. gospodarstvo Kamnik;
 - Kmetij. posestvo Smednik.
- Zaključne račune za vse navedene gospodarske organizacije je zbor proizvajalcev soglasno potrdil.
- S tem je bil dnevni red izčrpan in predsednik zbora je zaključil sejo.

OBČINSKI LJUDSKI ODBORI

PREDPISI OBČINSKIH LJUDSKIH ODBOROV

OBČINA LJUBLJANA-BEŽIGRAD

Na podlagi 29. in 35. člena Uredbe o upravljanju stanovanjskih hiš, Ur. list FLRJ št. 29-54, 3. in 8. člena Temeljnega zakona o prekrških, Ur. list FLRJ št. 46-428-51 in 58-633-55, v zvezi z Zakonom o pristojnosti občinskih in okrajnih ljudskih odborov, Ur. list FLRJ št. 34-371-55, izdaja Občinski ljudski odbor Ljubljana-Bežigrad po sklepu 10. redne seje dne 17. maja 1956

odlok O HIŠNEM REDU

1. člen
Ta odlok velja za vse hiše, v

katerih se oddajajo stanovanja v najem, ne glede na to, kdo jih upravlja.

2. člen

Ob vselitvi, najpozneje pa v 15 dneh po pravomočnosti odločbe, mora organ upravljanja oziroma hišni lastnik skleniti z uvažalcem stanovanja odnosno s podstanovalcem (v nadaljnjem besedilu uvažalec stanovanja) pismeno pogodbo na predpisanem obrazcu in zapisiško ugotoviti stanje prostorov.

3. člen

Skupni prostori in skupne naprave (odprte kleti, stopnišča, hodniki, terase, pralnice, dvorišča, parki, dvigala, vodnjaki itd.)

morajo biti na razpolago vsem stanovalcem v hiši.

Čas, način uporabe in čiščenje skupnih prostorov in naprav določijo organ upravljanja, hišni lastnik pa sporazumno z uvažalci stanovanj.

4. člen

Uvažalci stanovanj so dolžni uporabljati stanovanja, skupne prostore in naprave tako, da s svojim vedenjem ne motijo dela in počitka stanovalcev, da pazijo na čistočo in, da ne delajo škode.

Zlasti je prepovedano:

1) uporabljati stanovanjske in skupne prostore v nasprotju z njih namenom ter na način, ki

- 1) povzroča prekomerno obrabo;
- 2) uporabljati vodovodne, električne, plinske, ogrevalne in druge sanitarne naprave in instalacije na način, ki povzroča okvaro;
- 3) hraniti kurjavo, sekati drva ali drobni premog v prostorih, ki niso za to določeni;
- 4) prekomerno močiti tla in ribati parkete z vodo;
- 5) ob deževnem vremenu imeti spuščene lesene rebrače;
- 6) prati in sušiti perilo v stanovanjih, če je na razpolago pralnica ali prostor za sušenje perila;
- 7) metati odpadke ali druge predmete v stranišče, in v odvodne sklojke ali odtočne cevi in kanale;

prostora v takem stanju kot jih je prejel upoštevaje normalno obrabo. Stanje prostorov se zapisniško ugotovi ob izselitvi v navzočnosti dosejanega uživalca stanovanja. Povračilo ugotovljene škode se obravnava po določilih 5. člena tega odloka.

Ob izselitvi je dolžan uživalec stanovanja izročiti organu upravljanja oziroma hišnemu lastniku vse primerke ključev od stanovanja, vežnih vrat in ostalih prostorov, kakor tudi listino o točkovanju stanovanja.

8. člen

Organ upravljanja oz. hišni lastnik je dolžan:

- 1) vsaj enkrat na leto pregledati v navzočnosti uživalca stanovanja stanovanje;
- 2) določiti v sporazumu s stanovalci v hišah, kjer ni hišnika, osebo, ki hrani ključke od skupnih prostorov;
- 3) skrbeti za pravočasno in strokovno izvršitev potrebnih popravil;
- 4) skrbeti, da se ob državnih praznikih izobesi zastava.

9. člen

Pravice in dolžnosti hišnika se določijo s posebno pogodbo, ki jo z njim sklene organ upravljanja skladno z veljavnimi predpisi.

Zlasti je hišnik dolžan:

- 1) vsak dan pomesti pločnik pred hišo, v zimskem času do 7. ure zjutraj očistiti sneg, ob poledicah pa ga posipati z žaganjem, pepelom in podobno;
- 2) dnevno pomesti stopnišče, vežo in hodnike, jih enkrat tedensko izmesti in enkrat mesečno poribati;
- 3) dnevno očistiti dvorišče in enkrat mesečno pomiti okna na stopniščih in hodnikih ter vhodna vrata;
- 4) zaklepati in odklepati ob določenih urah vhodna vrata;
- 5) javljati organu upravljanja vse okvare, napake in pomanjkljivosti ter predlagati potrebna popravila;
- 6) skrbeti, da so vse hišne instalacije zavarovane pred mrazom in vlago ter jih enkrat mesečno pregledati.

V hišah, kjer ni hišnika, opravljajo dolžnosti hišnika stanovalci hiše po vrstnem redu, ki ga v sporazumu z uživalci določi organ upravljanja oz. hišni lastnik.

10. člen

Hišni red mora biti izobešen na vidnem mestu v vsaki hiši.

11. člen

Kršitve določb tega odloka se kaznujejo kot prekršek z denarno kaznijo do 3000 din, če za kršitve ni določena strožja kazen po drugih predpisih.

12. člen

Ta odlok velja od dneva objave v »Glasniku« OLO Ljubljana.

Predsednik ObLO
Franc Drobež s. r.

OBČINA LJUBLJANA-CENTER

Na podlagi 52. člena Uredbe o trgovanju ter o trgovskih podjetjih in trgovinah (Ur. l. FLRJ št. 37-430-55), 24. člena Statuta občine Ljubljana Center z dne 19. avgusta 1955 ter na predlog Sveta za gospodarstvo Občinskega

ga ljudskega odbora Ljubljana-Center izdaja Občinski ljudski odbor Ljubljana Center po sklepu seje z dne 29. maja 1956

odločbo

o ustanovitvi svetov potrošnikov na območju občine Ljubljana-center

I.

Na območju občine Ljubljana Center se ustanovijo svet potrošnikov za prodajalne v sestavi trgovskih podjetij, za trgovine z rednim obračunom ter za ostala trgovska podjetja, ki se bavijo predvsem s prodajo prehranbenega blaga na drobno.

Sveti potrošnikov se lahko ustanovijo tudi pri trgovskih organizacijah, ki se bavijo z nadrobno prodajo ostalih predmetov široke potrošnje.

II.

Svet potrošnikov sestavlja najmanj 5 članov iz vrst stalnih potrošnikov (odjemalcev) tiste trgovine z rednim obračunom, za katero se ustanovi svet potrošnikov.

Ze izvoljeni člani svetov potrošnikov pri posameznih prodajalnah volijo iz svoje srede delegate, ki sestavljajo svet potrošnikov pri trgovskem podjetju. Število članov sveta potrošnikov pri trgovskem podjetju šteje najmanj 7 članov, oz. toliko članov, da je zastopana vsaka prodajalna vsaj z enim članom delegatom.

Pri trgovskih organizacijah, ki trgujejo z ostalimi predmeti široke potrošnje, določi sestav in način volitev članov svetov potrošnikov Svet za gospodarstvo ObLO Ljubljana - Center na predlog trgovske organizacije.

Mandatna doba članov svetov potrošnikov traja 2 leti. Po preteku enega leta se izvedejo nove volitve polovice članov sveta potrošnikov.

III.

Sveti potrošnikov se ustanavljajo in poslujejo po zakonitih določilih in po navodilih o organizaciji in poslovanju svetov potrošnikov, ki jih izda za območje občine Ljubljana Center svet za gospodarstvo ObLO Ljubljana Center.

IV.

S to odločbo se potrjuje obstoj že ustanovljenih svetov potrošnikov, ustanavljanje novih svetov potrošnikov pri ostalih trgovskih organizacijah prehranbene stroke pa se mora izvesti najpozneje v roku dveh mesecev po objavi te odločbe.

V.

Ta odločba začne veljati od dneva objave v »Glasniku« OLO Ljubljana.

Predsednik ObLO
Ljotze Ocepek s. r.

OBČINA LJUBLJANA-MOSTE

Na osnovi 21. člena temeljnega zakona o proračunih (Uradni list FLRJ št. 13-56) in 1. ter 2. člena Temelnjega zakona o občinskih dokladih in posebnem krajevnem prispevku (Uradni list FLRJ št. 19-55) in 21. poglavja 1. točke zveznega družbenega plana za leto 1956 (Uradni list FLRJ št. 14-56) je Občinski ljudski odbor Ljubljana-Moste sprejel na svoji seji dne 25. maja 1956

odlok

O UVEDBI OBČINSKE DOKLADNE NA DOHODNINO OD KMETIJSTVA, OD SAMOSTOJNIH POKLICEV IN OD ZASEBNO PRAVNIH OSEB V LETU 1956

1. člen

Na območju občinskega ljudskega odbora Ljubljana-Moste se pobira v letu 1956 občinska doklada na dohodnino od kmetijstva, od samostojnih poklicev in zasebno pravnih oseb.

2. člen

Občinska doklada na dohodnino je dohodek občine za kritje komunalnih, gospodarskih, socialnih, zdravstvenih, kulturnih, prosvetnih in drugih potreb, predvidenih za leto 1956.

3. člen

Osnovo za občinsko doklado od kmetijstva tvorijo za leto 1956 ugotovljeni katastrski dohodek od kmetijstva, doklada pa se odmeri po enotni stopnji 15 %.

4. člen

Samostojnim poklicem in zasebno pravnim osebam se za leto 1956 odmeri občinska doklada na dohodnino, predpisano na dohodke iz njihove pridobitne dejavnosti oz. samostojnega poklica ne pa na dohodek iz njihovega premoženja ali premoženjskih pravic, kolikor se obdavčujejo po 34. členu uredbe o dohodnini.

Občinska doklada se po tem členu ne odmeri zavezancem, katerih celokupni letni čist dohodek ne presega 160.000 dinarjev. Vsem ostalim zavezancem se po tem členu odmeri občinska doklada tako le:

I. Samostojnim poklicem in zasebno pravnim osebam 45 % od dohodnine, odmerjene na pridobitno dejavnost oz. na dejavnost samostojnega poklica;

II. Brivcem in frizerjem, čevljarjem, čistilcem čevljev, čuvajem lokalov, stanovanj, vozil in prtljage, dežnikarjem, dimnikarjem, garderoberjem, izdelovalcem perila, krojačem, krpalcem vreč, krznarjem, mesarjem, pedikerjem, modistkam, pericam, likalnikom, popraviljalcem glasbil, popraviljalcem nogavic, preprog in drugih tkanin, predtiskovalcem tkanin, snažilcem oken, šiviljam, veziljam, žagarjem drv in osebam, ki se ukvarjajo s prepisovanjem, razmnoževanjem, kopiranjem, plakatiranjem ter sestavljanjem oglasov in reklam pod pogojem, da se pretežno bavijo z uslužnostnimi opravili zasebnim potrošnikom 10 % dohodnine. Dohodnina skupaj z občinsko doklado ne sme znašati več kot 80 % davčne osnove.

5. člen

Občinska doklada se odmerja in plačuje v gotovini istočasno in na isti način, kakor odgovarjajoča dohodnina.

6. člen

Uredba o dohodnini (Uradni list FLRJ št. 56-53) z vsemi spremembami in dopolnitvami, Odlok o davčnih stopnjah dohodnine za leto 1956 (Uradni list FLRJ št. 6-56) ter Uredba o prisilni izterjavi davkov in drugih proračunskih dohodkov velja tako, kakor za odmero in pobiranje dohodnine tudi za odmero in pobiranje občinske doklade.

7. člen

Davčne olajšave pri dohodnini se morajo upoštevati tudi pri občinskih dokladih na odgovarjajočo dohodnino.

8. člen

Ta odlok začne veljati z dnem objave v »Glasniku«, uporablja pa se od 1. januarja 1956.

Predsednik ObLO
Ciril Fain l. r.

OBČINA LJUBLJANA-VIČ

Na podlagi 1., in 2. in 9. člena splošnega zakona o ureditvi občin in okrajev (Uradni list FLRJ št. 26-269/55), 12. in 50. člena zakona o občinskih ljudskih odborih (Uradni list LRS št. 19-88/52), 42. člena temeljnega zakona o proračunih (Uradni list FLRJ št. 13-126/56) in 3. točke 24. člena statuta občine z dne 18/8-1955 je Občinski ljudski odbor Ljubljana - Vič na 10. redni seji dne 8. 6. 1956 sprejel

odlok

o proračunu Občine Ljubljana-Vič za leto 1956.

1. člen

Predlog občinskega proračuna Občine Ljubljana - Vič za leto 1956 s posebnimi prilogami obsega:

I. občinski proračun:

z dohodki v znesku	148.963.000
in izdatki v znesku	148.963.000

II. predračune finančno samostojnih zavodov:

z dohodki v znesku	26.493.000
in izdatki v znesku	35.322.000
s presežkom izdatkov	8.829.000

III. predračune posebnih skladov:

z dohodki v znesku	124.209.000
in izdatki v znesku	124.209.000

2. člen

Morebitni presežki nad izdatki v predračunih finančno samostojnih zavodov grede v občinski proračun.

Presežki izdatkov nad dohodki v predračunih finančno samostojnih zavodov in skupnem znesku 8.829.000 din se krijejo z dotacijami iz občinskega proračuna.

3. člen

Finančno samostojni zavodi iz 1. odstavka 2. člena, ki dosežejo v letu 1956 presežek dohodkov nad planiranim presežkom dohodkov nad izdatki s tem, da se uspešno organizacije dela dosežejo večje dohodek, kot so s predračunom planirani, ali pa brez škode za kakovost storitev oziroma proizvodov zmanjšajo planirane izdatke, razdelijo na ta način dosežen presežek dohodkov nad izdatki, ki bo ugotovljen s sklepnim računom zavoda za leto 1956, tako da vplačajo:

a) v sklad za nagrade največ 50% presežka z utemeljitvijo, da ta znesek ne sme presegati ene dvanajstine zneska rednih osebnih izdatkov za leto 1956;

b) v sklad za nadomestitev in dopolnitev ostali del presežka.

Finančno samostojni zavodi, ki so svojem predračunu nimajo planiranega presežka dohodkov nad izdatki, razdelijo doseženi presežek dohodkov nad izdatki po določbah prejšnjega odstavka.

Če ima finančno samostojni zavod po odločbi o ustanovitvi

še kak drug sklad, določi organ, ki odobri zaključni račun, kolikšen del doseženega presežka dohodkov nad izdatki, ki preostane po plačilu v sklad za nagrade, gre v letu 1956 v posamezne druge sklade.

Presežek dohodkov, ki ga finančno samostojni zavod ne doseže na način, določen v prvem in drugem odstavku tega člena, bo razdeljen z odlokom o sklepanem računu o izvršitvi občinskega proračuna za leto 1956.

Za razdelitev presežka dohodkov nad izdatki, ki ga dosežejo zdravstveni zavodi, veljata odlok o finansiranju in poslovanju zdravstvenih zavodov (Ur. list FLRJ št. 14/53) in uredba o skladih zdravstvenih zavodov s samostojnim finansiranjem (Ur. list LRS št. 17/53).

4. člen

Predračune novoustaljenih občinskih organov in zavodov, kakor tudi izdajo novih odlokov, ki imajo za posledico povečanje izdatkov, odobrava Svet za družbeni plan in finance ObLO, ki jih predloži naknadno v potrditev občinskemu ljudskemu odboru.

5. člen

Svet za družbeni plan in finance ObLO je pooblaščen, da razpolaga s proračunsko rezervno v vsakem četrtletju do ene četrtine letnega plana proračunske rezerve, o čemer mora naknadno poročati občinskemu ljudskemu odboru.

6. člen

Nastavitve pri občinskih organih in zavodih, za katere v proračunu niso predvideni krediti, se lahko izvršijo samo po poprejšnji pritrditvi Sveta za družbeni plan in finance ObLO.

7. člen

Ta odlok velja od dneva objave v »Glasniku« OLO Ljubljana, uporablja pa se od 1. januarja 1956.

Predsednik ObLO:
dr. Stefan Šoba, I. r.

OBČINA VRHNIKA

Občinski ljudski odbor Vrhnika je na 10. redni seji 29. maja 1956 po določbah 1. in 2. člena temeljnega zakona o občinskih dokladi in posebnem krajevnem prispevku (Ur. l. FLRJ št. 19-55) 21. člena temeljnega zakona o proračunih (Ur. l. FLRJ št. 13-56), 1. in 2. točke XXI. točke zveznega družbenega plana za 1. 1956 (Ur. l. FLRJ št. 14-56) ter 50. člena zakona o občinskih ljudskih odborih (Ur. l. LRS št. 19-52) sprejel

odlok

O OBČINSKI DOKLADI

na dohodke od kmetijstva in samostojnih poklicev ter dohodke zasebnih pravnih oseb v l. 1956.

A. Splošne določbe

1. člen

Na območju LO Vrhnika se pobira v letu 1956 občinska doklada na dohodke od kmetijstva, od samostojnih poklicev in od dohodkov zasebnih pravnih oseb.

2. člen

Občinska doklada po tem odloku je proračunski dohodek občine Vrhnika.

3. člen

Občinska doklada se odmerja in plačuje v gotovini prav tako kot dohodnina in hkrati z njo.

4. člen

Določbe uredbe o dohodnini (Ur. l. FLRJ št. 56-53) z vsemi spremembami in dopolnitvami odloka o davčnih stopnjah dohodnine za leto 1956 (Ur. l. FLRJ št. 6-56) ter uredbe o prisilni izterjavi davkov in drugih proračunskih dohodkov se uporabljajo tudi za odmero in pobiranje občinske doklade.

5. člen

Davčne olajšave, ki so določene za dohodnino, veljajo tudi za občinsko doklado.

6. člen

Uvrščanje obvezancev v posamezne kategorije po tem odloku spada v pristojnost občinske davčne komisije.

7. člen

Ta odlok velja od danes, uporablja se pa od 1. januarja 1956.

B. Stopnja občinske doklade

8. člen

Osnovo za občinsko doklado od dohodkov iz kmetijstva tvori za leto 1956 ugotovljeni katastrski dohodek, stopnja pa znaša 13,5% tega dohodka.

9. člen

Zasebni obrtniki plačajo doklado po naslednji kategorijah:
a) obrtniki, katerih delo je pretežno serijskoproduktivnega značaja: pri dohodku do 160.000 dinarjev na leto 15%; pri dohodku nad 160.000 do 300.000 dinarjev 30%; pri dohodku nad 300 tisoč din na leto 45%.

b) obrtniki, katerih dejavnost obstoji iz osebnih storitev ali del po individualnem naročilu: pri dohodku do 160.000 dinarjev na leto 10%; pri dohodku nad 160.000 do 300.000 dinarjev 20%; pri dohodku nad 300.000 dinarjev na leto 25%.

Odstotki so računani v razmerju do dohodnine.

10. člen

Obvezanci ostalih zasebnih poklicev ter zasebne pravne osebe plačajo doklado kot obrtniki po točki b) 9. člena.

Predsednik ObLO
Janez Brenčič s. r.

Po določbah 2. člena uredbe o cestnih skladih (Ur. list FLRJ št. 19-56) in 50. člena zakona o občinskih ljudskih odborih (Ur. l. LRS št. 19-1952) je ObLO Vrhnika na svoji 10. redni seji 29. maja 1956 sprejel naslednji

odlok

O OBČINSKEM CESTNEM SKLADU

1. člen

Da bi se zagotovila finančna sredstva za vzdrževanje, rekonstrukcijo, modernizacijo in graditev cest IV. reda, ustanavlja ObLO Vrhnika občinski cestni sklad.

2. člen

V ta sklad se stekajo:
1. dohodki iz stalnih virov po veljavnih predpisih;
2. dotacije iz proračuna ObLO Vrhnika in drugih političnih teritorialnih enot;

3. darila posojila in podobni dohodki.

3. člen

Stalni dohodki cestnega sklada so:

1. takse za registracijo motornih in vprežnih vozil;
2. prometni davek od prevoznih storitev zasebnih lastnikov cestnih vozil;
3. dohodki od prodaje trave, sadja in drevos cestnega zemljišča;
4. denarne kazni zaradi kršitev prometnih predpisov in predpisov o varstvu javnih cest ter odškodnine za poškodbe javnih cest, o katerih je izdal odločbo sodnik za prekrške ObLO Vrhnika.

4. člen

Dohodke sklada pobirajo organi ObLO, pristojni po vrstah dohodka.

5. člen

Sklad upravlja odsek za gospodarstvo ObLO.

6. člen

Odredbodajalec za predračun dohodkov in izdatkov sklada je tajnik ObLO.

7. člen

Računodajalec sklada je referent za sklade ObLO.

8. člen

Ta odlok velja od objave v »Glasniku« OLO Ljubljana, uporablja pa se od 1. junija 1956.
Predsednik ObLO
Janez Brenčič s. r.

OBČINA GROSUPLJE

Na podlagi 29. in 35. člena Uredbe o upravljanju stanovanjskih hiš (Uradni list FLRJ št. 29-54) 3. in 8. člena Temeljnega zakona o prekrških (Ur. list FLRJ št. 46-428-51 in 58-633 1955), v zvezi s prilogo I-A točke 2-X-8 Zakona o pristojnosti občinskih in okrajnih ljudskih odborov (Uradni list FLRJ št. 34-371-55) izdaja Občinski ljudski odbor Grosuplje na 9. seji dne 31. maja 1956

odlok

o hišnem redu

1. člen

Ta odlok velja za vse hiše, v katerih se oddajajo stanovanja v najem, ne glede na to, kdo jih uporablja.

2. člen

Ob selitvi, najpозneje pa v 15 dneh po pravomočnosti odločbe, mora organ upravljanja oziroma hišni lastnik skleniti z uživalcem stanovanja oziroma s sstanovalcem (v nadaljnjem besedilu: uživalec stanovanja) pismeno pogodbo na predpisnem obrazcu in zapisniško ugotoviti stanje prostorov.

3. člen

Skupni prostori in skupne naprave (odprte kleti, stopnišča, hodniki, terase, pralnice, dvorišča, parki, dvigala, vodnjaki itd.) morajo biti na razpolago vsem stanovalcem v hiši.
Čas, način uporabe in čiščenje skupnih prostorov in naprav določijo organ upravljanja, hišni lastnik pa sporazumno z uživalci stanovanj.

4. člen

Uživalci stanovanj so dolžni uporabljati stanovanja, skupne prostore in naprave in se vesti v njih tako, da ne motijo dela

in počitka stanovalcev, da pazijo na čistočo in da ne delajo škode.

Zlasti je prepovedano:

1. uporabljati stanovanjske in skupne prostore v nasprotju z njihovim namenom ter na način, ki povzroča prekomerno obrabo;
2. uporabljati vodovodne, električne, ogrevalne in druge sanitarne naprave in instalacije na način, ki povzroča okvare;
3. hraniti kurjavo, sekati drva ali drobiti premog v prostorih, ki niso za to določeni;
4. prekomerno močiti tla in ribati parkete z vodo;
5. prati ali sušiti perilo v stanovanjih, če je na razpolago pralnica ali prostor za sušenje perila.
6. metati odpadke ali druge predmete na stranišče in vodovodne školke ali odtočne cevi in kanale;
7. s pisanjem, pritrjevanjem objav, naznanil in obvestil na mestih, ki niso za to določena ali na kakršen koli drug način mazati ali poškodovati poslopje;
8. opustiti nujno potrebo zračenja stanovanjskih prostorov;
9. opustiti uničenje mrčesa v stanovanju;
10. pri straniščih brez vodnega izpiranja opustiti potrebno razkuževanje;
11. polivati kurivo z bencinom ali z drugimi hitro vnetljivimi tekočinami;
12. hraniti v hiši večjo količino lahko vnetljivih snovi, na podstrešju pa sploh vnetljive predmete;
13. poškodovati parke, vrtove, nasade, lepotično grmičevje in druge ureditve pri hiši;
14. brez potrebe pustiti teči vodo ali v skupnih prostorih pržgano luč;
15. puščati v letnem času od 22. do 5. ure, v zimskem času pa od 21. do 6. ure vežna vrata odklenjena;
16. metati odpadke, pljuvati ali drugače ponesnažiti poslopje;
17. iztepati predmete ali odlagati odpadke na nedovoljenih mestih in na neprimeren način;
18. zastavljati veže, hodnike s kakršnimi koli predmeti; kolesa, otroške vozičke in posode za smeti je dopustno postavljati na mesta, ki jih določijo organ upravljanja oziroma hišni lastnik;
19. postavljati na okna nezavarovane posode s cveticami, ali zalivati cvetlice tako, da odteka voda po fasadi zgradbe;
20. zlagati drva tik ob zidu in izven prostora, ki ga določijo organ upravljanja oziroma hišni lastnik;
21. motiti mir in počitek stanovalcev predvsem od 22. do 6. ure;
22. uporabljati stroje ali naprave, ki povzročajo prekomerni hrup ali ropot;
23. nadlegovati, smešiti in izzivati ali ogrožati stanovalce hiš.

5. člen

Uživalci stanovanj morajo oskrbeti vsa popravila, ki postanejo potrebna zaradi njihove krivde ali malomarnosti in vsa popravila, ki postanejo potrebna v času, ki je krajši od časa normalne obrabe, sicer to stori na njih stroške organ upravljanja oz. hišni lastnik.
Uživalci stanovanj morajo na lastne stroške:

1. oskrbeti popravila malih okvar kot n. pr. električnih stikal in varovalk, vodovodnih tesnil, poškodovanih ključev in

ključavnic, zvoncev pri razbitih pečnic v pečeh, dimnikih, kunlinih in vratih, rešetkah, ploščah, plovkah in tesnilih rezervoirjih, deskah, razbitih stekleno dobro;

2. preslikati stanovanja, trebi ali ako to odredi inšpekcija.

Popravila se morajo takoj po ugotovitvi v obsegu in kvaliteti, ki prvotnemu stanju.

Druge okvare so stanovanj dolžni takoj organu upravljanja hišnemu lastniku, stevarji varjajo za nastalo škodo.

6. člen

Uživalec stanovanja izselitvi izročiti v najemne prostore v takem stanju, je najel, upoštevaje obrabo. Stanje prostora zapisniško ugotovi v navzočnosti dosežnega ulca stanovanja. Stanovanj dolžni škodo po določilih 5. člena loka.

Ob izselitvi je dolžan lec stanovanja izročiti upravljavcu oziroma lastniku vse primerne in stanovanja, vežnih ostalih prostorov, kakor listino o točkovanju vanja.

7. člen

Organ upravljanja hišni lastnik je dolžan: 1. vsaj enkrat na leto dati v navzočnosti uporabnika stanovanja; 2. določiti sporazumno v hiši, kjer ni osebo, ki hrani ključ od njih prostorov; 3. skrbeti za pravovestno strokovno izvršitev popravil; 4. skrbeti, da se ob praznikih izobesi primerni stava.

V hišah, ki se upravljajo, določijo organ upravljanja osebno, ki nadzira vanjsko hišo in predlagajo vočasno odstranitev potrebna popravila.

8. člen

Pravice in dolžnosti se določijo s posebno po ki jo z njim sklene organ ljanja v skladu z veljavni predpisi.

V hišah, kjer ni opravljajo dolžnosti stanovalci hiše po vrstnem du, ki ga sporazumno orci določijo organ upravljanja roma hišni lastnik.

9. člen

Hišni red mora biti na vidnem mestu v vsaki

10. člen

Z denarno kaznijo dinarjev se kaznuje storilce prekrške iz 2., 4. in 9. tega odloka, kolikor za po drugih predpisih ni žena strožja kazen.

11. člen

Ta odlok velja od dneva jave v »Glasniku« OLO ljana.

Predsednik občinskega ljudskega odbora
Anton Janežič, I. r.

Izdaja Založko podjetje Ijanski dnevnik, glavni in vorni urednik Ivo Tavčar